

ЗЕМЕДЕЛСКА ПРОФЕСИОНАЛНА ГИМНАЗИЯ В САНДАНСКИ ПРИКЛЮЧИ ПРОЕКТА „ГРАНИЦИТЕ И КАК ДА ГИ ПРЕОДОЛЕЕМ”

Учители и ученици от ЗПГ в продължение на 8 дни се срещнаха с евродепутата Ребека Хармс, кмета на Даненберг и заместник-началника на Щабквартирата на НАТО в Мюнхенгладбах

През тази година приключва работата по проект за многостранно училищно партньорство по секторна програма „Коменски”, наречен „Границите и как да ги преодолеем”. В продължение на две години ученици и учители от Училище Уиндзор, в щаб квартирата на НАТО в Мюнхенгладбах, Германия, Гимназия Фриц-Ройтер в Даненберг(Германия), Валуасколеж във Венло(Холандия), Сукромна средна отборна школа в Кошице (Словакия) и Земеделска професионална гимназия Сандански споделят своите разбирания за разнообразни аспекти на понятието граница и търсят начини за преодоляването им.

След срещата в Сандански в края на септември дойде време за последната мобилност по проекта, която се осъществи от 12 до 19 февруари в Германия. През тези дни учениците и учителите имаха възможност да посетят Гимназия Фриц-Ройтер и Училище Уиндзор. Основните цели на тази среща бяха опознаване на културата на страната и училищната общност, укрепването на сътрудничеството между партньорите и осъзнаването на факта, че границите може и трябва да бъдат преодоляни, защото, както е казал Тур Хайердал „Аз никъде не съм виждал граници, те съществуват само в ума на хората”.

Първият ден от мобилността беше посветен на пътуване от България до Даненберг. Учениците се вълнуваха, защото за първи път щяха да летят със самолет. Въпреки притесненията, страховете бързо изчезнаха, а усещането беше неповторимо. В Хановер ни чакаше

Улрих Роде, координатор на немския екип, които беше организиран пътуването от летището до малкия, живописен град Даненберг. В Гимназия Фриц-Ройтер българските ученици се запознаха с немските си връстници, в чиито домове щяха да живеят няколко дни.

На следващия ден учителите направиха кратка обиколка на околността и за първи път видяха пълноводната Елба. Районът около Даненберг е известен с опитите на компанията „Кастор“ да съхранява там отпадъци от атомни електроцентрали. Поради опасността от екологична катастрофа местните жители организират ежегодни протести и саботират извозването на контейнерите. Всеки приема тази задача много лично и емоционално обвързан с акциите. Вечерта се откри новата сграда на ученическата столова. Церемонията беше организирана с немска точност – речите на евродепутата Ребека Хармс, кмета на Даненберг, директора на училището и координатора на немския екип бяха кратки, но запомнящи се. Госпожа Хармс сподели своето мнение, че европейската интеграция трябва да е насочена най-вече към отдалечените, изолирани селски райони в континента, а не към коспомолитните мегаполиси. Доброто настроение на присъстващите се създаваше от ведрата обстановка, официалните дрехи, чудесното изпълнение на училищния оркестър и, разбира се, вкусната храна, приготвена в новопостроената столова.

Понеделникът, 14 февруари, беше изпълнен с работа и празнуване. Домакините организираха и проведоха работна среща „Бъдеще“, на която учениците имаха възможност да обсъдят и конкретизират своята представа за един свят без граници. Разделени на 5 малки екипа, учениците успяха да изминат пътя от понятието граница до конкретните изисквания, които трябва да имат, за да преодолеят онази граница, която им пречи най-много. Младите хора се опознаха бързо и работиха усърдно. Българските ученици се адаптираха добре и участваха активно във всеки етап от работната среща. Бяхме посетени от кмета на Даненберг, които изрази задоволството си, че в училището се работи по международен проект. В късния следобед дойде ред да отбележим Свети Валентин, който съвпадна с рождения ден на координатора на проекта Кристофър Шол.

Вторникът беше посветен на обиколка из района на Даненберг и придвижване от Долна Саксония до Рейндален. Близко до Даненберг е река Елба, която до преди двадесетина години служеше като граница между двете части на Германия. И днес са запазени наблюдателните гранични бункери и кули, от които районът е бил следен. Селцата и градчетата са малки и живописни, къщите се строят в типичния за района архитектурен стил. Господин Улрих Роде изнесе занимателна туристическа беседа, която ни помогна да опознаем по-добре посетените места. Пътуването през Германия бе дълго и може би щяхме да се отегчим от сивия зимен пейзаж, ако автобусът не беше пълен с жизнерадостни тийнейджъри, които използваха всяка минута,

за да се опознаят и сприятелят. Вечерта пристигнахме в Обединената щаб квартира на НАТО в Мьонхенгладбах и бяхме настанени в офицерското общежитие.

Посещението в Обединената щабквартира беше организирано от Кристофър Шол. Той си беше поставил амбициозната задача за два дни да опознаем, разберем и оценим, колкото се може по-голяма част от британската култура.

Едно от основните неща, които ни обясниха, е че Училище Уиндзор предлага образование на децата на британските военнослужещи в базата и района. Поради своето уникално местоположение то е посещавано от ученици от други националности, които създават неповторима мултикултурна среда.

Това, което особено впечатли българската група, беше както богатата материална база, така и организацията на учене. Всяка учебна стая разполага с интерактивна дъска, така че учителят може да използва съвременни средства за преподаване, коридорите са украсени с художествени фотографии и рисунки, направени от учениците като матуритетни и курсови задания. В учебния час учениците обръщат внимание на изпълнението на различни практически задачи, които им помагат да приложат получените знания и да развият своите умения. Всичко е богато онагледено и представено ясно и достъпно. Например в час по история ги карат да пишат с пера, за да опознаят средновековния начин на живот. По химия сами приготвят боя и боядисват малки плочки.

Особено интересен беше разговорът с учителя по гражданско образование. В неговия кабинет всеки ученик е мотивиран да развие своя потенциал и да се подготви за живота – да знае как да си намери приятели, как да се защити от проявите на насилие, какви са неговите права и задължения, как да си избере професия. Директорът на Училище Уиндзор, Браян Дейвис, прояви голям интерес към работата по проекта и сподели своя опит като ръководител. Той показва споразумението, което сключва всеки родител и ученик, от една страна, и училището, от друга. В този кратък документ ясно са посочени правата, отговорностите и задълженията на всеки. По този начин отношенията са ясни и позитивни от самото начало.

Нашето посещение в Училище Уиндзор съвпадна с края на срока и седмицата на събирането на пари с благотворителна цел за децата на загиналите военнослужещи. Впечатляващо е, че завършващите ученици бяха основните организатори и изпълнители на проявите. В рамките на два дни те организираха две интересни и зрелищни представления: „Състезание по ядене на отвратителни храни“ и „Моето семейство“.

Особено място заема посещението в сградата на Обединената щабквартира на НАТО, Големия дом, както я наричат. Наш водач беше полковник Дънкан Бединг, заместник-началник на Щабквартирата. Той ни предупреди за мерките за сигурност в Големия дом и ни разказа историята на базата от нейното основаване след края на Втората световна война до предстоящото закриване през 2013. След това полковник Бединг беше така любезен да ни разведе из базата и да ни разкаже за живота в нея.

Културната програма включваше кино- и музикална вечери. Учителите и учениците се наслаждаваха на изпълнение на шотландска гайда, джазбанд и квартет китари. През деня имаше посещение в Мьонхен Глад Бах и Дюселдорф. В зимния следобед река Рейн ни посрещна с хладен вятър и лениво течащи кафеникави води.

В последния ден от посещението имаше изненада за учениците – покана да посетим Валуасколеж във Венло, Холандия. Холандските ученици и учители бяха подготвили кратка обиколка на града, училището и посещение в часове. Преди да се разделим имаше прощален обяд в училищния ресторант. Храната беше приготвена и сервирана от ученици, които се обучават за готвачи и сервитьори.

Седмицата в Германия измина бързо, впечатленията се трупяха едно след друго. Съвместната работа, разговорите и обсъжданията поглъщаха нашето внимание. Позитивната атмосфера ни зареждаше с енергия и сили. Познанствата прерастаха в приятелства. Неусетно преодолявахме географски, езикови и културни граници. Сега сме отново у дома, нетърпеливи да споделим преживяното и да приложим наученото .

Участници в проекта
"Границите и как да ги преодолеем"
Емил Терзийски – директор
Мария Петкова – учител по английски език
Илияна Московска – учител по история
Елица Митрева – ученичка в ЗПГ
Атанас Бойков - ученик в ЗПГ
Антон Камбуров- ученик в ЗПГ
Димитър Мутафчиев – ученик в ЗПГ

25.02.2011
Сандански

P.S Дейността се финансира по линия на Програмата за учене през целия живот. За съдържанието носят отговорност единствено авторите. Европейската комисия и Националната агенция не поемат отговорност за начина, по който предоставената информация може да бъде използвана.

